



نقد و بحث

درنامه «گوهر»، این مبحث گشوده میشود و صاحب نظران و نقادان میتوانند، با رعایت کامل همه جوانب کار، هر شعر یا اثر و کتاب و رساله و مقاله را، در کمال ادب و نزاکت و انصاف و بطور مستدل و منطقی، مورد بحث و نقد قرار دهند و نظرات صائب خود را، آزادانه، ابراز دارند.

این نکته گفتنیست که، بر حسب اصول متعارف و متداول جهان، نوشته ای و کتابی و بطور کلی اثری در خور بحث و نقد صاحب نظران است که بر استی بلند پایه و گرانمایه و نفز و سنجیده و مهم و عالی و صاحب آن عالم و فاضل و محقق و متبحر باشد و در حقیقت با ارزش نقد و بحث بیارزد. پس، از این نظر، انتقاد علامت تکریم و تعظیم نیست بلکه

«گوهر»

(۱)

نقد و بحث بر کتاب مجمل التواریخ و القصص

تصحیح شادروان استاد ملک الشعراء بهار

چاپ اول ۱۳۱۸ شمسی

(دنباله شماره پیش)

صفحه ۲۳۱ سطر ۱۸ با حای بی نقطه و نون و با همزه در آخر آن، درست است.

» » » ۱۶ و علیهم ظاهراً علیه باید درست باشد.

» » » ۱۹ یکتب در متن و یکب در حاشیه، هر دو غلط و یکت با بای بی نقطه بمداز

کاف و تای دو نقطه در بالا، درست است.

* آقای عبدالحمید بدیع الزمانی، استاد دانشکده ادبیات و دانشکده الهیات دانشگاه تهران. از ادیبان و دانشمندان گرانمایه معاصر.

یحمید نادرست و یمده درست است.	صفحه ۲۳۱	سطر ۱۹
الغما سهو والغمام درست است.	»	»
کانت ظاهراً نادرست است و شاید کتب با ثای سه نقطه (جمع کتیب) باشد و اگر کانت را درست بدانیم در آن صورت باید قتاماً باشد.	»	»
فانجلا املائی نادرست و درست آن فانجلی است.	»	»
بها مخفف بهاء به علت سجع، والنبا در اصل مهموز و بسرای سجع مخفف شده است.	»	»
فان العرش نادرست و فان ذا العرش درست است.	»	»
قضا با الف نادرست و قضی درست است.	»	»
ثم با ثای سه نقطه نادرست و تم با ثای دو نقطه بالا درست است.	»	»
رسول باید برسول باشد.	»	»
مضطرب ظاهراً باید مضطرب باشد.	»	»
شتران در عبارت مؤلف که گوید: شتران عربی کم عدد ولاغر، ترجمه‌ای نادرست است زیرا کم عدد چیزی است که خود افزوده است و از ابلاً مستفاد نمی‌شود و دیگر آنکه صعباً به معنی سخت و توسن و نارام است نه به معنی لاغر و همچنین ترجمه خبیلاً به شتران غلطی است آشکار بسا که معنی آن اسبان است.	»	»
کلمه او بعد از عمراو زائد است.	»	»
بنافده. این شطر یا مصراع در مراجع دیده نشد و ظاهراً معنی ندارد.	»	»
یافاضل باضاد نقطه دار غلط و باضاد بی نقطه صحیح است.	»	»
الردأ باید الرداء نوشته شود.	»	»

تذکره

در آخر جمله کلمه «است» باید گذاشته شود.	صفحه ۷۵۹	سطر ۶
«املائی نادرست» زائد است.	»	»
او تصور با «س» است و در همان سطر اذتسوروا المحراب درست است.	»	»